

minca quota, demà de traspassat, se donguin a la vídua, fills o pares, etc., deu, vint, trenta, etc., mil pessetes.

3er. Obligant a ingressar al 1er., és més fàcil que un dia pensin d'entrar als altres Grups.

4rt. El company jove és el qui més afiança la Mutual i per aquesta raó i per aquella mateixa juvenesa hi té moralment tota obligació.

5è. Sols essent tots els metges de tots els Grups de les Seccions d'Invalidesa i de Vida, podrem un dia desfer la Secció de Beneficència, que, com diu el Dr. Cantó, és i serà sempre un espectre i un fantasma per al que treballa i lluita amb energia.

El metge sindicat té família (muller, fills, pares) per la sort dels quals *ha* de vetllar, demà que ell manqui, ço és, se *deu* a algú; o bé *no es deu* a ningú.

Si té família, els *té*, o bé *tenen* ells, el problema econòmic solucionat el dia que ell morís, o bé aquest problema de demà és *incert*.

1er. Si és això darrer, el Sindicat, la finalitat del qual és el millorament material i *moral* del metge, té dret a privar-los de cometre la *insensatesa* d'exposar volgudament als seus a tan trista situació.

2on. Si per sort, el metge ha estat un protegit de la fortuna i no li cal preocupar-se per a res (econòmicament, s'entén) dels seus, els altres companys que dissortadament (i no pas per culpa seva, hem de creure) són de l'altra mena, *tenen dret*, fins a cert punt, a exigir-li un ajut, puix que de les pessetes que guanya aquell sortós (i potser no calguent-li), prou pot distreure'n unes poques (poques forçosament tindrien d'ésser), en profit del company que no pot allitar-se sense el corcò del què serà dels séus el dia que ell mori.

Que pensi aquell company ric, que de les pessetes que ell guanya, de no voler-les aprofitar (repeteix, potser, no calguent-li), potser el dissortat n'arregalaria alguna i, si això no, que pensi que segurament algun d'aquests n'hi ha fet o facilitat de guanyar-ne potser moltes.

* * *

No sóc fort en qüestions d'assegurances: no sé si parteixo d'una mala base, però em sembla, senyors de l'Assemblea, que, si es fes obligatòria l'entrada, almenys al primer Grup de Vida, tal i com s'és fet en el d'Invalidesa, hauríem fet una gran cosa en favor de la Mutual, que qui sap si

veuríem empeltar-se un entusiasme en tots els sindicats joves, per a fer (mai compromentent la solidesa de la Mutual volgudíssima) ben accessible l'entrada al company ja d'anys. Es tot qüestió de treure'ns el que, demés de passió, en dic *vici* de l'*egoisme* per a tornar-ho en virtut de l'*altruisme* per a que un dia no ens calgui la de la caritat, que, per més i ésser *virtut i santa*, també, en tant que es tracti de practicar-la amb un company, o amb els que més hagués estimat un company, virtut i tot, té d'ésser-nos dolorosament punyent.

* * *

El Consell, en presentar aquesta proposició, que l'Assemblea de l'any 1926 va deixar en estudi per tractar-ne en l'Assemblea d'aquest any, es creu en el deure d'informar-la com a orientació per l'Assemblea; tenint en compte els alts interessos del Sindicat.

En tractar de fer obligatori l'ingrés al Grup I de Vida, han de tenir-se ben presents una infinitat d'aspectes d'ordre pràctic que dificulten que pugui ésser reglamentada aquesta obligatorietat.

La previsió ha d'ésser essencialment un acte voluntari, sols llavors adquireix una alta valor moral a l'ensems que una més ferma estabilitat dins de la mutualitat. Ha de tenir-se en compte que el primer Grup de Vida representa ja un dispendi quelcom considerable, dispendi que no pot ésser exigit a molts associats al moment d'ingressar al Sindicat, principalment aquells que acudeixen a la nostra organització bon punt acabada la carrera, no precisament per acollir-se a la nostra previsió, sinó per gaudir d'altres serveis que el Sindicat presta i que en aquell moment els són d'una vàlua més considerable. Altrament, les condicions personals de molts associats fan que no sentin la necessitat d'acollir-se als beneficis dels Grups de Vida bo i essent uns fervents partidaris de les nostres organitzacions sindicals i mutualistes; a aquests no se'ls pot imposar que pertanyin forçosament al Grup I de Vida.

Per aquests motius principals i altres que es podrien detallar, el Consell creu que procedeix que tots i cada un dels associats procurin persuadir els seus companys i amics de la conveniència i fins de la necessitat d'ingressar als Grups de Vida, però mai aquest ingrés ha d'ésser declarat obligatori.